1 Ιουλίου 2021

ΑΦΙΕΡΩΜΑ – 12 χρόνια χωρίς τον Γέροντα Ιωσήφ: Το χαμόγελο που εξόρισε την αποθάρρυνση

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Εάν όλα ξεχαστούν, οι λόγοι, η πνοή, η ζωή του, δε θα διανοηθούν οι άνθρωποι να λησμονήσουν το χαμόγελό του. Έτσι θα απομνημονεύουν και θα σιγουρεύονται ότι υπάρχει αιώνια ζωή. Θα προσθέτουν πίστη και δε θα αποθαρρύνονται.

Ο Γέροντας αναφέρονταν συχνά σε αυτό το θέμα της απογοήτευσης στην πνευματική ζωή. Από κάπου θα πιαστεί ο άνθρωπος που έπεσε και πρέπει να σηκωθεί. Έκανε ένα λάθος, εντάξει. Πρέπει να ξέρει ότι ο Θεός είναι Πατέρας μας και λαχταράει να συγχωρεί. Να μην αφήνει τον διάβολο να του κάνει τον δικηγόρο, ό,τι αμάρτησε και δεν έχει επιστροφή.

Το χαμόγελο του Γέροντος Ιωσήφ είναι ένα ακόμη κράτημα την ώρα που έπεσες για να σηκωθείς και να κερδίσεις τη χαρά της αιωνιότητας. Θα το κάνεις μακριά από την αποθάρρυνση, κοντά στο χαμόγελο του Βατοπαιδινού, επίμονα στη σκέψη ότι η απογοήτευση δεν είναι φυσιολογική γιατί ο Θεός είναι Πατέρας μας, μόνον Πατέρας μας.

Έλεγε ο Γέροντας: «Μέσα στην πατρική Του αγκάλη συνεχώς χοροπηδούμε και για τα λάθη που κάνουμε συνεχώς Του ομιλούμε με ψελλίσματα, όπως λέει το μωράκι στον μπαμπά του: Μπαμπάκα μου, το έχυσα, αλλά μη φοβάσαι, και πάλι θα το μαζέψω! Και πάλι το μαζεύει».

Παραθέτουμε λόγους του μακαριστού Γέροντος Ιωσήφ του Βατοπαιδινού, *Περί αποθαρρύνσεως*, όπως αυτοί για πρώτη φορά έρχονται απομαγνητοφωνημένοι και κατηγοριοποιημένοι στο διαδίκτυο μέσα από ένα βαθύ πλάτος παρακολουθήσεων των βιντεοσκοπημένων και άλλων ομιλιών του.

Επιμέλεια: Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

1. **Γιατί ξεχνάτε ότι ο Χριστός είναι Πατέρας μας;**

«Αυτό που σας πολεμάει, ειδικά εσάς τους νέους που σας λείπει η πείρα η πρακτική, είναι η αποθάρρυνση. Εύκολα πέφτετε στην αποθάρρυνση. Η αποθάρρυνση είναι το πιο παράλογο πράγμα γιατί ξεχνάτε ακριβώς ότι ο Χριστός είναι Πατέρας μας. Όποιος ξέρει ότι ο Υιός του Θεού του Ζώντος, ο Κυβερνήτης, ο Προνοητής, ο Διοικητής των σύμπαντων κόσμων είναι Πατέρας του, ποιον θα φοβηθεί;».

2. **Και, τότε, πάμε στους «ψυχολόγους»**

«Μακριά από την αποθάρρυνση! Εάν η αποθάρρυνση δεν πολεμηθεί, τη διαδέχεται η απογοήτευση. Εάν εκεί ο μοναχός αμελήσει και δεν φροντίσει και μείνει αποθαρρυμένος και απογοητευμένος, μετά θα έρθει η απελπισία, η απόγνωση. Εάν και αυτή επικρατήσει, τότε αρχίζουν τα «ψυχολογικά»: από εδώ είναι τα «ψυχολογικά». Διότι, με την απόγνωση εφθάρη ο πνευματικός κόσμος, εφθάρη η λογική έννοια της προσωπικότητος του ανθρώπου. Και, τότε, πάμε στους ψυχολόγους να μάς δώσουν χάπια για παρηγοριά…».

3. **Δεχόμεθα να μάς κάνει τον δικηγόρο ο διάβολος;**

«Γιατί αποθάρρυνση; Δεχόμεθα να μάς κάνει τον δικηγόρο ο διάβολος; Εφόσον ξέρουμε καλά ότι καμία ημέρα δεν υπάρχει στη ζωή μας που μπορούμε να μείνουμε αλάνθαστοι».

4. **Ρε! Δράκοντα πίσω! Θα μου φέρεις αποθάρρυνση;**

«Μετά την πτώση έχουμε πάθει διαστροφή, πατέρες! Δεν έχουμε την ικανότητα να σταθούμε ακίνητοι. Επιδρά πάνω μας το περιβάλλον, το εντός, το εκτός, το πέριξ. Και χάριν τούτου, κατ’ ανάγκην, ας το πω έτσι, κάνουμε λάθη. Τότε, έρχεται ο διάολος να κάνει τον δικηγόρο! Ο «αναμάρτητος»! Να μάς πει ότι είμαστε εμείς αμαρτωλοί! Εκεί, σας είπα τόσες φορές, να σηκώνεστε όρθιοι με ανδρεία: Ρε! Δράκοντα πίσω! Θα μου φέρεις αποθάρρυνση; Εγώ θα καταφύγω στον Πατέρα μου τώρα και θα εξομολογηθώ! Ήρθε ο Υιός του Θεού του Ζώντος εδώ να υιοθετήσει εμένα και να αφανίσει εσένα! Κι εσύ μου κάνεις τον δικηγόρο; Έτσι να αποκρίνεστε στην αποθάρρυνση».

5.

Υπάρχει αλάνθαστη ζωή;

«Το θάρρος είναι η κινητήρια δύναμις, είναι η ενέργεια, όπως είναι το ρεύμα, όπως είναι τα καύσιμα. Γι’ αυτό, γιατί να πέσουμε σε αποθάρρυνση; Κάμαμε λάθος, πράγματι, αλλά υπάρχει αλάνθαστη ζωή;».

6.

Ο διάβολος σαν κουτάλα τα κρατάει και τα ανακατεύει αυτά

«Να χτυπάτε τον φοβερό πόλεμο του σατανά που λέγεται αποθάρρυνσις, απογοήτευσις και απελπισία. Ο διάβολος αυτά σαν κουτάλα τα κρατάει και ανακατεύει. Γιατί, άμα είμεθα απρόσεκτοι, παίρνει αέρα αυτός και κάνει τον δικηγόρο. Και έρχεται με το θέμα της αποθαρρύνσεως: «Μμμ, τα έκανες μούσκεμα! Καλόγερος είσαι εσύ; Να, έκανες παρακοή». Σηκώνομαι πάνω και τον πιάνω από τον λαιμό: « Σκάσε, παλιόσκυλο! Εσύ θα μου κάνεις τον δικηγόρο; Έφταιξα εγώ; Τώρα μετανοώ! Εσύ τι μιλάς; Εδώ ήρθε ο Υιός του Θεού να υιοθετήσει εμένα και να αφανίσει εσένα! Και θα μού κάνεις τον δικηγόρο;». Βλέπεις, την πραγματική τόλμη και το θάρρος που γεννιέται μέσα μας, με τη Χάρι του Θεού;».

7.

Αυτό το θάρρος, θέλω να κρατήσετε

«Αυτό το θάρρος θέλω να κρατήσετε με τη Χάρι του Κυρίου μας και με την προστασία της Παναγίας μας, της γλυκυτάτης μας Μανούλας, και τις πρεσβείες των αγίων Πατέρων που μάς φόρεσαν τα ράσα και μάς δίδαξαν να κάνουμε σταυρό. Αυτοί στον ουρανό συνέχεια εύχονται για εμάς. Εάν το έκαναν όταν ήταν στον κόσμο, με το φορτίο του κόσμου τούτου και του σώματος και των ασθενειών και των λοιπών όλων, όταν και πάλι μάς κρατούσαν με αγάπη και στοργή, τώρα που είναι στον ουρανό και είναι υιοί του Θεού, πόση αγάπη και στοργή τρέφουν για εμάς; Αλλά, θέλει και από εμάς λίγη υπακοή».

8.

Να μη βρίσκει χώρα η διαβολική πλεκτάνη της αποθαρρύνσεως

«Η επιμονή μας είναι αδύνατον να μην εισακουσθεί. Μην πλανάσθαι να φαντάζεστε τον Θεόν κριτή και δικαστή και φοβερόν: είναι η μεγαλύτερη βλασφημία για εμάς. Για εμάς, ο Θεός δεν είναι έτσι. Για εμάς είναι μόνον Πατέρας μας. Δεν είδατε που του είπαν οι Απόστολοι να τους διδάξει πώς να προσεύχονται και κατευθείαν αποκρίθηκε: «Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς...». Βλέπετε; «Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα υμών». Και, ύστερα, μόλις αναστήθηκε και παρουσιάστηκε μπροστά στο πρώτο πρόσωπο το οποίο συνάντησε: «Πήγαινε γρήγορα», λέει, «να πεις στους αδελφούς μου ότι αναστήθηκα». Αδελφούς Του!! Αυτούς που

δραπέτευσαν! Ήταν μαθητές Του και τον άφησαν μόνον Του και έφυγαν. Και μόλις αναστήθηκε, απαντάει σε αυτούς ως αδελφούς Του. Μα, αυτά είναι συγκλονιστικά! Αυτά δεν είναι παραβολές, είναι θέσεις. Βλέπετε ότι για εμάς ο Θεός, ο Χριστός μας, είναι Πατέρας και τίποτε άλλο. Γι' αυτό, έτσι να Τον αισθάνεστε, ούτως ώστε να μη βρίσκει χώρα η διαβολική πλεκτάνη της αποθαρρύνσεως».

9.

Ετούτο σας το λέω εμπειρικά…

«Ετούτο, σας το λέω εμπειρικά. Το μεγαλύτερο όπλο του Σατανά στη δική μας τη γενιά είναι τούτο: η αποθάρρυνσις, η απογοήτευσις και τελικά η απόγνωσις. Αν και

φαίνονται σαν φυσιολογικά φαινόμενα, όπως πίσω από το τραύμα ακολουθάει ο πόνος, πίσω από το σώμα ακολουθάει η σκιά, έτσι και πίσω από το σφάλμα φυτρώνει η αποθάρρυνσις. Δεν είναι, όμως, φυσιολογική. Δεν είναι! Γιατί, για να είναι, θα έπρεπε να μην ήταν Πατέρας και να ήταν κάποιος προϊστάμενος τον οποίον θα φοβούμεθα, ότι είναι προϊστάμενος, και, αν δεν τον ακούσουμε, θα μάς απολύσει. Μα, δεν είναι έτσι! Είναι μόνον Πατέρας μας. Δεν Τον φοβούμεθα. Επειδή είναι Πατέρας μας, δε δεχόμεθα τον διάβολο να κάνει τον δικηγόρο με την αποθάρρυνση».

10.

Εντάξει, το ομολογούμε το λάθος μας, το ξέρουμε κι εμείς

«Έκαμα λάθος. Εντάξει, το ομολογούμε το λάθος μας, το ξέρουμε κι εμείς. Αλλά, όταν μάς φώναξε ο Χριστός μας να Τον ακολουθήσουμε, μάς πήρε από μέσα από την αμαρτία, δε μάς πήρε από αγίους και εναρέτους. Μας πήρε από αμαρτωλούς και πεπλανημένους και αιχμαλώτους και έχοντες μέσα μας ολόκληρο το σώμα του θανάτου. Ε, εύκολο είναι να απαλλαγούμε; Ε, πως είναι δυνατόν; Εφόσον ξέρουμε από τη Γραφή ότι καμία ημέρα δεν υπάρχει μέσα στη ζωή μας που να είναι αθώα».

11.

Μη μού κάνεις τον δικηγόρο. Εμένα είναι Πατέρας μου!

«Όταν κάνουμε το λάθος και έρχεται αυτή η κατάρα, το να κάνει ο διάβολος τον δικηγόρο, τότε κινούμε μέσα μας την οργή και του λέμε: «Απατεώνα, τι κάνεις τον δικηγόρο τώρα; Ο Υιός του Θεού του Ζώντος έγινε άνθρωπος για να υιοθετήσει εμένα και να καταστρέψει εσένα. Μη μού κάνεις τον δικηγόρο. Εμένα είναι Πατέρας μου, δεν Τον φοβούμαι». Γυρίζω πίσω και λέω: «Πανάγαθε, μη μού γράψεις το λάθος μου, είσαι Θεός και ξέρεις. Σκέφτηκα εγώ να σε αρνηθώ; Ποτέ δε θα το κάμω. Γλίστρησα. Δεν είναι άνισος ο πόλεμος; Πως δεν είναι; Να, σε λίγο εμείς θα νυστάξουμε και θα κοιμηθούμε, θα κρυώσουμε, θα αρρωστήσουμε, θα πεινάσουμε, θα κουραστούμε. Αυτός, όμως, ο σκύλος τίποτε από όλα αυτά δεν παθαίνει! Αδίστακτος, ανύσταχτος, ακούραστος, αθάνατος, έναν έχει σκοπό: τη δική μας καταστροφή! Άνισος ο πόλεμος». Επομένως, λοιπόν, δε φοβούμεθα, δε δεχόμεθα τον διάβολο να κάμει τον δικηγόρο».

12.

Ποτέ μην παραδέχεσθε την αποθάρρυνση. Επιμένω σε αυτό!

«Προσέξτε το πολύ αυτό, διότι η αποθάρρυνσις σαν βάσις, είναι η βάσις της οπισθοχωρήσεως. Με την αποθάρρυνση ξέρετε τι γίνεται; Παραδίνεται ο άνθρωπος άνευ όρων. Είναι, όπως όταν κόβεις το κεφάλι. Αν κόψεις από το θήραμα το πόδι, το χέρι, αν το τραυματίσεις κάπου αλλού, ναι μεν το πλήγωσες, αλλά δεν παρεδόθη, είναι ζωντανό το θύμα, θα φύγει πάλι. Αν κόψεις το κεφάλι του, παρεδόθη άνευ όρων. Ξέρει ο διάβολος τι κάνει... Γι' αυτό, ποτέ να μην παραδέχεσθε την αποθάρρυνση. Επιμένω σε αυτό!».

13.

Ξέρουμε ότι κάναμε λάθη. Αλλά δεν υποχωρούμε.

«Δε φοβούμεθα τον διάβολο όταν γαβγίζει και μάς κάνει τον δικηγόρο. Ξέρουμε ότι κάναμε λάθη. Το ξέρουμε. Αλλά δεν υποχωρούμε. Να, η ομολογία μας που είναι ολοκληρωμένη: Αν είναι αλήθεια ότι όντως επροδώσαμε, έπρεπε αφού κάναμε τα λάθη να μείνουμε και να τα επαναλαμβάνουμε και να χαιρώμεθα γιατί τα κάνουμε. Απεναντίας, όμως, εμείς κλαίμε. Αφού κλαίμε και τα μισούμε και δεν τα θέλουμε,

βλέπετε ότι λέει ψέματα ο διάβολος ότι μάς νίκησε. Δε μάς νίκησε».

14.

Του ομιλούμε με ψελλίσματα, όπως λέει το μωράκι στον μπαμπά του

«Έτσι, λοιπόν, είναι ο Θεός για εμάς. Είναι Πατέρας μας, μόνον Πατέρας μας. Τίποτε άλλο δεν είναι. Και, επομένως, μέσα στην πατρική Του αγκάλη συνεχώς χοροπηδούμε και για τα λάθη που κάνουμε, συνεχώς Του ομιλούμε με ψελλίσματα, όπως λέει το μωράκι στον μπαμπά του: «Μπαμπάκα μου, το έχυσα, αλλά μη φοβάσαι, και πάλι θα το μαζέψω!». Και πάλι το μαζεύει».

15. (!) Μόνον, κοιτάξτε, γιατί μόνον έναν πράγμα δεν είναι επαινετόν

«Να μη χάνετε το θάρρος σας και να αγωνίζεστε. Αλάνθαστη ζωή δεν υπάρχει. Μόνον, κοιτάξτε, γιατί μόνον έναν πράγμα δεν είναι επαινετόν: να αμαρτάνουμε από αδιαφορία. Δεν είναι επαινετόν αυτό, είναι καταρράκωσις της προσωπικότητος. Τότε, η απογοήτευσις μπαίνει με δύναμη και δεν μπορούμε να τη βγάλουμε. Όχι εκουσίως, όχι! Αλλά είναι γεγονός ότι από αδυναμία θα γίνεται αυτό. Έτσι είναι η παγκόσμιος ιστορία, αυτή είναι. Κανείς άνθρωπος που εγεννήθη στον κόσμο τούτον από γυναίκα, δεν έμεινε αναμάρτητος. Μόνον ένας ήταν Εκείνος: ο σεσαρκωμένος Θεός Λόγος».

16.

Το παράδειγμα μίας νέας κοπέλας

«Η αποθάρρυνση γεννιέται με την κρυψίνοια. Σας είπα και προχθές, ζωντανό παράδειγμα, μία κοπέλα έξω στον κόσμο, ηθική, προσεκτική, χωρίς λόγο, την πολέμησαν οι σαρκικές σκέψεις και τα έχασε, δεν ήξερε τι να κάμει. Και ενθυμήθηκε και λέει: «Να πάω να το πω στον πνευματικό». Και πήγε και το είπε στον πνευματικό. «Μόλις το είπα, πάτερ, όπως φυσάς το κερί, φού! και σβήνει, χάθηκαν, δεν τα ξαναθυμήθηκα πια».

17.

Δεν τίθεται θέμα αποθαρρύνσεως

«Δεν τίθεται θέμα αποθαρρύνσεως. Για εμάς ο Χριστός είναι Πατέρας μας και επομένως η πατρική Του στοργή δεν μεταβάλλεται, δεν αλλοιώνεται».

ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ

Αφιερώνεται στα 12 χρόνια από την κοίμηση του μακαριστού Γέροντος Ιωσήφ του Βατοπαιδίνου (1η Ιουλίου 2009 – 1η Ιουλίου 2021). Οι μαρτυρίες λένε ότι το χαμόγελο του αύξανε ακόμη και κατά τη διάρκεια της Εξοδίου Ακολουθίας της 1ης Ιουλίου 2009. Μέχρι να μεταφερθεί στην τελευταία κατοικία του, πίσω από το Καθολικό της Μονής Βατοπαιδίου, χαμογελούσε πλατιά και αυξητικά.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr